

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 015979 17 Gž 2
Brčko, 15.01.2018. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P. banka S.-filijala B., protiv tuženih R. L. iz B., zastupane po punomoćniku O. D., advokatu iz B., O. R. iz B., zastupanog po privremenog zastupniku L. M., advokatu iz B., L. S. iz B., zastupane po punomoćniku Z. M., advokatu iz B. i R. M. iz B., radi naplate novčanog potraživanja, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o I 015979 16 P od 16.06.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 15.01.2018. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužitelja P. banke S.-filijala B. S. O. i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o I 015979 16 P od 16.06.2017. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem odlučeno je na slijedeći način:

„UTVRĐUJE SE da je osnovan zahtjev L. M., advokata iz B., kao privremenog zastupniku tuženih R. L. i O. R., za isplatu nagrade za zastupanje u iznosu od 1.375,00 KM.

ODBIJA SE L. M., advokat iz B., sa viškom zahtjeva za isplatu nagrade za zastupanje.

Tužilac SE OBAVEZUJE da isplati L. M., advokatu iz B., iznos troškova zastupanja od 1.375,00 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti rješenja pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Navedeno rješenje žalbom pobija tužitelj zbog „bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava“ i

predlaže „da se preispita odluka Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i riješi sporno pitanje na način kako je to zakonski predviđeno“.

Nakon što je prvostepeno rješenje ispita u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14) ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

U ovoj pravnoj stvari prvostepeni sud je donio 31.10.2016. godine presudu kojom je odlučio o tužbenom zahtjevu tužitelja i obavezao je tužene u ovom sporu da tužitelju na ime naplate novčanog potraživanja solidarno isplate iznos od 19.933,25 KM, te obavezao da tužitelju naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 400,00 KM, koji troškovi se (prema obrazloženju presude) odnose na naknadu troškova takse na tužbu (200,00 KM) i takse na presudu (200,00 KM).

Tuženi O. R. je izjavio žalbu protiv prvostepene presude i u žalbi privremeni zastupnik ovog tuženog, advokat L. M., je naveo i da prvostepeni sud o njegovom zahtjevu, da mu tužitelj (kao privremenom zastupniku) nadoknadi troškove postupka, nije odlučio iako je zahtjev istakao i opredijelio ga na ročištu održanom dana 31.10.2016. godine, pa je ovaj sud uputio prvostepeni sud da o konkretnom zahtjevu privremenog zastupnika odluči.

Rješenjem, koje je donio pod brojem 96 o I 015979 16 P dana 16.06.2017. godine, prvostepeni sud je odredio da je tužitelj dužan privremenom zastupniku O. R. advokatu L. M. isplatiti troškove postupka u iznosu od 1.375,00 KM (kao iznos nagrade za zastupanje) a u obrazloženju ovog rješenja naveo je sud na šta se iznos konkretno odnosi i da je određen saglasno AT Republike Srpske iz 1999. godine.

Tužitelj kada obrazlaže žalbene razloge zbog kojih pobija prvostepeno rješenje ukazuje da je nejasno kako troškovi privremenog zastupnika mogu biti predmet njegovog posebnog zahtjeva i rješenja koje je predmet ove žalbe („podnošenje zahtjeva privremenog zastupnika je pravno utemeljeno i tužitelj ističe prigovor litispendencije, jer će o ovakvom zahtjevu drugostepeni sud donijeti odluku u žalbenom postupku“), da je nejasno i zašto bi tužitelj snosio ovakve troškove postupka s obzirom na uspjeh u postupku i činjenicu da tužitelj privremenog zastupnika nije angažovao, da je dosuđeni iznos (imajući u vidu naprijed navedeno) „u potpunosti neosnovan, jer nije u skladu sa pozitivnim propisima koji regulišu ovu oblast“.

Po ocjeni ovog suda tužitelj navodima žalbe nije doveo u pitanje pravilnost prvostepenog rješenja.

Naime, saglasno članu 45 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine prvostepeni sud je O. R., tuženom u ovom parničnom postupku (izvršeniku u izvršnom postupku, koji je prethodio ovom parničnom postupku) postavio privremenog zastupnika u osobi L. M. advokata iz B. a po prijedlogu tužitelja (po punomoćniku M. O. podneskom od 19.09.2011. godine tužitelj je predložio da se R. L. i O. R., kao izvršenicima u postupku Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 015979 09 I, postavi privremeni zastupnik u osobi advokata L. M.) pa je L. M., kao privremeni zastupnik tuženog O. R., u parničnom postupku (koji je proizašao iz izvršnog postupka), koji je okončan pravosnažnom presudom (presudom Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 015979 17 Gž odbijene su žalbe L. S. i O. R. i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 015979 16 P od 31.10.2016. godine potvrđena je u dosuđujućem dijelu) preduzimao parnične radnje do okončanja postupka.

Kod takvog stanja stvari privremeni zastupnik L. M. ima pravo na naknadu troškova u vezi sa zastupanjem tuženog O. R. (čije je boravište napoznato), koje troškove je dužan nadoknaditi tužitelj koji je postavljanje privremenog zastupnika tuženom predložio i privremeni zastupnik postavljen je u njegovom interesu i kod toga da privremeni zastupnik nije dužan umanjiti svoju imovinu u vršenju te dužnosti.

Prvostepeni sud je o zahtjevu za naknadu troškova privremenog zastupnika odlučio pobijanim rješenjem, pozivanjem na odredbu člana 132 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (o zahtjevu inače odlučuje sud koji je privremenog zastupnika odredio), koji zahtjev je privremeni zastupnik (prema podacima spisa predmeta odnosno prema zapisniku sa ročišta za glavnu raspravu od 31.10.2016. godine) postavio prije nego je glavna rasprava u ovom sporu zaključena, a tužitelj ostvarenje ovog izdatka prema tuženima (nakon izjašnjenja privremenog zastupnika) nije traži (kao dio svojih ukupnih parničnih troškova srazmjerno uspjehu u sporu).

Slijedom navedenog i kako se troškovi čiju je naknadu privremeni zastupnik tražio mogu upodobiti troškovima u postupku obezbjeđenja dokaza, koje stranka (koja ih je snosila) ima pravo da traži da ih protivna stranka nadoknadi, te kako tužitelj navodima žalbe ne dovodi u pitanje visinu dosuđenih troškova primjenom AT Republike Srpske (koja je u primjeni pred sudovima distrikta) ovaj sud je našao da žalbu tužitelja valja odbiti i prvostepeno rješenje potvrditi, a na osnovu odredbe člana 344. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iļjo Klaić